

[Landbrugsministeren.]

lende forhold for vandløbet. Hvis erfaringerne i landbrugs- og fiskeriministeriet og hos de kommunale myndigheder taler for fastsættelse af almindelige regler, vil dette kunne ske i henhold til den gældende lovs bestemmelser i § 71, stk. 3.

I øvrigt skal jeg fremhæve, at vandløbsloven jo bygger på det princip, at spildevandsproducenterne selv skal betale omkostningerne ved spildevandets uskadeliggørelse enten ved anlæg, drift og vedligeholdelse af egne anlæg eller ved betaling af den af kommunen ydede service. Dette må være et rigtigt synspunkt.

Men loven giver også mulighed for statsstøtte i en række situationer, hvor en indgriben fra statsmyndighedernes side til beskyttelse af almene interesser medfører, at de nødvendige spildevandsanlæg bliver dyrere, end hvad man med rimelighed kan kræve betalt af den lokale kommune og befolkning. Disse bestemmelser var hr. Vivike dengang ikke tilfreds med. Han stillede i stedet forslag om, at staten skulle betale anlægsudgifterne, men dette forslag blev forkastet ved anden behandling af den reviderede vandløbslov.

Det nu fremsatte forslag om, at staten skal betale rensningsanlæg, der er så effektive, at de kan udskille visse næringsstoffer, de såkaldte tretrinsrensningsanlæg, må betragtes som udtryk for interesse for hurtigt at komme i gang med disse anlæg. Imidlertid er der trods de meget optimistiske udtalelser i dagspressen mange uløste problemer i forbindelse hermed. Det vil f. eks. være urimeligt at bygge tretrinsrensningsanlæg på steder, hvor recipienten ikke gør det nødvendigt. Man må i de regler, som forslagsstillerne vil overlade ministeren at fastsætte, koncentrere sig om de særlige situationer, som omtales i den reviderede vandløbslovs bestemmelser om statsstøtte.

Jeg kan være ganske enig med hr. Vivike i, at alle snakker om bekæmpelse af vandforurening, og at vi alle skal være med til at gøre noget ved det, men jeg er ikke enig med forslagsstillerne om den måde, de foreslår at gøre det på, og jeg kan derfor ikke anbefale det foreliggende lovforslag.

Chr. Thomsen: Jeg har for så vidt ikke mange bemærkninger at gøre her ved første

behandling, for som det allerede er sagt, er lovforslaget fremsat på et tidspunkt, da den nugældende lov ikke engang var trådt i kraft, og derfor mangler man egentlig forudsætninger for at vurdere, om den lov, vi vedtog sidste vinter, er rigtig.

Størsteparten af forslagene er helt nøjagtig dem, som hr. Vivike fremsatte som ændringsforslag i forbindelse med behandlingen af den nugældende lov, og dem skal jeg helt forbigå.

Den foreslåede ændring under nr. 3 synes jeg nærmest er en svækkelse af loven; jeg har svært ved at se, at det skal være en styrkelse af loven.

Jeg vil gerne have lov til, for at vor stilling i denne sag ikke skal blive misbrugt på et senere tidspunkt, at sige noget om socialdemokratiets stilling til forureningsproblemet som helhed. Vi erkender de store problemer, der er ved forurening både i vandet og i luften og på andre områder. Vi vil være meget villige til at gå meget vidt i de forskellige love for at komme forureningen af naturen til livs, herom skal der absolut ingen tvivl være. Men når loven faktisk slet ikke har vist endnu, om den kan løse de opgaver, det var tilsigtet at løse, synes vi, det er lidt tidligt at stille forslag om at ændre den, inden den i det hele taget er trådt i kraft.

Jeg vil gerne gøre et par bemærkninger om den foreslåede ændring af udgiftsfordelingen og først pege på lovens § 74, som jo giver mulighed for, at staten kan deltage alle steder, hvor der er rekreative interesser eller vandforsyningsinteresser involveret. Der er en mulighed i § 74 for, at staten kan dække merudgifterne.

Vi mener stadig væk, at rensningsanlæg må være en kommunal opgave, men der er et problem i forbindelse med finansieringen. Man taler om, at der skal bruges et beløb varierende fra 3-4 milliarder kr. helt op til 7 milliarder kr. for at bringe de danske rensningsanlæg i orden, og det ligger samtidig sådan, at i en hel del af særlig de mindre kommuner og kommuner i tyndt befolkede områder og områder med forholdsvis beskeden industri har man i forvejen en meget høj skatteprocent. Derfor var det måske en idé for at få gennemført rensningsanlæggene og få dem gennemført inden for en overskuelig årrække, at man tog hele problemet op om på en eller anden måde fra statens side